Ч. 127. Четвер 23 (10) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Програма найблизших парляментарних праць.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів промавляв всенімецкий посол Малік. Він жалував ся на надмірні жаданя Чехів. Заявив ся против будови каналів водних, бо як доказував, ті канали не будуть приносити ніякого доходу. Противив ся також заснованю італїяньского виділу правничого. Обговорював дальше відносини шкільні і критикував нові пляни фінансові міністра скарбу. Пос. Куншак, христіяньскій суспільник, домагав ся від міністра скарбу поправи долі державних слуг помічничих і управильненя платні робітників в копальнях соли і фабриках тютюну.—Відтак цілий ряд бесідників обговорював буджет міністерства скарбу. Більшість бесідників жадала, аби санация краєвих фінансів була успіхом ухваленя нових податків. Пос. Вайденгофер говорив о більшаючих видатках на войско, о міжнароднім політичнім положеню монархії. Займав ся справою дефіцитів на зелізницях державних, покликуючи ся на реферат Коліпера, котрий зазначив конечність довершеня значних вкладів на тих зелізницях.

По промові п. Вайденгофера наради буджетові перервано і приступлено до дальшої дискусії над наглячим внесенєм о положеню ткачів в північній Чехії. Дискусию сим разом докінчено і вибрано ґенеральних бесідників. О год. 9 засідане закінчено і назначено слідуюче на нині рано.

Сего тиждня докінчить посольска палата наради над державним буджетом. Вчера відбуло ся голосоване над третою буджетовою ґрупою, а четверта і послідна ґрупа (міністерство скарбу) має бути ухвалена в пятницю. Відтак збере ся палата панів і по короткій сесиї буде буджет готовий перед покінченєм буджетової провізориї.

Бачність послів звертає ся тепер на роботи, якими они мають занятн ся в послідних двох тиждинх лїтної сесиї. На послідній нараді клюбових предсїдателів домагав ся бар. Бінерт, щоби в лїтній сесиї ухвалено предложене про італїяньский виділ правничий і також малу фінансову реформу. Христіяньскі суспільники домагають ся крім того ухваленя предложеня про похатну торговлю, наколиб вже не дало ся перевести закона про місцеві зелізниці.

Найбільша увага була звернена минувшого тиждня на справу італїяньского виділу, котрого тимчасове основане у Відни за згодою німецких сторонництв майже обезпечене. Христіяньскі суспільники по довгих вговорюванях правительства і Італїянців дали ся остаточно наклонити до згоди на Відень яко тимчасовий осідок італїяньского правничого виділу. Однак і христіяньским суспільникам і німецким вольнодумцям полишено повну свободу що до голосованя, так, що многі усунуть ся від голосованя або будуть голосувати навіть против предложеня.

Против італїяньского виділу правничого стоїть ще лише Славяньска Унїя а особливо полудневі Славяни, так що навіть рознесла ся була, заперечена впрочім др. Шустершічом вість, що они відгрожували ся бар. Бінертови обструкцию.

Однак наперед можна вже предвидіти, що обструкция, про яку може і думали горячійші члени Унії була би зовсім неможлива і не принесла би їй ніякого видимого успіху.

Крім того і з німецкого боку проявляють

---

10)

Тайна раненого.

З французского — Пєрра Салєса.

(Дальше).

— Переїздимо туди рано, коли Парижани ще сплять — сказав Цезар.

Розпізнавала тепер улиці, які їй Фірмін описував в листах і нараз відгадала, що то є Марсове поле напротив веж Трокадеро.

— Так, так — потвердив зачудований Цезар — то Марсове поле.

— А то, то будинок Інвалідів.

— Справді — звідки ти то всьо знаєш?

Они потребовали з Фірміном кілька тиждfestів, аби розізнати ся в тій дільници, а она від разу була, як у себе дома.

Перейшли попри Інвалідів, де Цезар стрітив товаришів. Кланялись їм і усьміхали ся, за що Цезар лиш в половині гнівав ся. Вкінци дійшли до улиці сьв. Домініка, перейшли півперек бульвару „Лятур Мобурґ" і на розі улиці Боске Цезар вказав рукою Марцельці великий будинок, покритий дахівкою, але не мав потреби вимавляти назви.

— То шпиталь — войкнула — Ґро Кейлю.

— Так.... там „він" лежить.

І став їй поясняти, де лежить келія Фірміна.

Кождої хвилі переходили офіцири: Цезар салютуючи, мусів переривати оповідане. Она також кланяла ся засоромлена.

— Деж ти мене заведеш? — спитала.

— Тут близько, напротив.

Але она задержала ся довше перед великою брамою шпитальною, прикрашеною статуями. Цезар потягав єї до малої сусідної улички. Але она задержала ся знов і оперла ся о камінне цембрине водопроводу при вході в ту уличку.

— Не може мені то в голові помістити ся — сказала — що я зараз не можу єго побачити.

— Нї, нї, доперва аж в неділю. Ходи вже!

Завів єї до малого готелику, дуже приличного, про котрий вже заздалегідь розвідав ся. Був то род родинного пенсионату.

— Отсе особа, котрої приїзд я заповів — сказав уводячи Марцельку.

Заведено їх на четвертий поверх до малої комнатки, що мала ледве кілька метрів простору. Комнатка була однак чистенька і вигідно устроєна. Мале ліжочко, столик, тоалета, комода і два крісла — отсе ціла обстава, але і она і поміст і заслони у вікнах і над ліжочком були дуже чисті, аж ясніли. То зробило на Марцельку дуже добре враженє.

— Буде мені тут добре.... — сказала.

Цезар, котрий укладав єї пакунки, підніс радістно усьміхнене лице. І почав їй толкувати, немов би оправдуючись, длячого вибрав ту комнату на четвертім поверсї: насамперед було тут більше воздуха, а відтак менше докучав гамір з улиці.

— Не будеш бодай чути ріжних дурниць і пісонь, які співають переходячі уличники і пяні робітники...

А заговоривши про те, почав їй давати ріжні вказівки, з котрих найважнійшою була рада, аби зовсїм не виходила.

— На сніданє і обід будеш сходити до спільної їдальні з прочими пенсионарями; там тобі вже скажуть, що маєш робити. А на ніч замкни добре двері; замикай їх навіть в день. Видиш, замок спільний. Я буду приходити до тебе, скоро лиш буду міг вийти з касарні. А не виходи напротив мене, колиб я не явив ся. Тоді буду видко занятий.

І описав їй в спосіб рівно загальний, але й повний обуреня небезпечности грозячі на улицях Парижа. В тій хвили служачий застукав до дверий. Цезар засьміяв ся весело і сказав:

— Нині зїмо обід тут!

І сам помагав служачому накрити до стола, при чім з вдоволенєм побачив, що краса Марцельки і на тім служачім зробила враженє.

Коли лишили ся самі, Цезар заїдаючи горячу зупу, почав говорити, безладно балакати, однак не згадуючи ні словом о Фірміні.

Марцелька не могла не звернути уваги на то очивидячки умисне уникане розмови о братї; почала непокоїти ся тим поведенєм приятеля, а не сьміла єго запитати.

Рішила ся па то аж при кінци обіду, коли вже відповіла на всі питаня Цезара о домашні подробиці. Згадала навіть о злобних

ся подібні змаганя против італіяньского виділу. Именно радикальні вімецкі студенти намірають виправити велику демонстрацию против німецких послів за те, що згодили ся на тимчасове уміщенє італіяньского виділу правничого у Відни. Італіяньскі студенти показали тимчасом більше політичного розуму, бо хоч воліли би були мати правничий виділ в Триєсті, висловили подяку і признанє своїм послам за те, що взагалі італіяньский правничий виділ їх заходами вийде в житє.

Чи супротив опору Славяньскої Унії, котрий може забрати чимало дорогого часу, вспіє ще правительство в літній сесиї перевести хочби малий фінансовий плян, отже ухвалу горівчаного, особисто-доходового, тантиємного, дивидендного і спадкового податку, годі предвидіти. Найконечнїйший єсть горівчаний податок, з котрого дохід має бути признаний краям ще перед осению для поправи краєвих фінансів. Однак робучі сторонництва не мають охоти ухвалити лише сей додаток горівчаний, а особливо супротивляють ся сему социялдемократи, котрі згодили би ся на горівчаний податок лише в злуці з підвишкою особисто-доходового податку, а против горівчаного податку повстають тим більше, що і угорске правительство бажає его ухваленя ще в літній сесиї.

Християньскі суспільники раді би для ухваленя цілої проґрами парляментарної продовжити сесию посольскої палати хоч би до серпня, однак настрій всїх инших сторонництв не позволить на таку витревалість. Але на всякий случай будуть христ. суспільники наставати, щоби комісия для реґуляміну довела до якогось видимого висліду, бо в осени комісия буде мати за мало часу, щоби перед означеним речинцем скінчити свою роботу.

Ту парляментарну проґраму роботи може значно посувати і єї обмежити становище полудневих Славян. Хоч, як вже сказано, заперечив др. Шустершіч вість, немов би він, або п. Пльой відгрожували ся перед бар. Бінертом, що будуть вести обструкцию против італіяньского правничого виділу в комісиї, однак в Триєсті відбуло ся велике віче в Народнім Домі, на котрім посол др. Рибар обговорював становище полудневих Славян. Він заявив, що полудневі Славяни однодушно будуть вести обструкцию в комісиї против італіяньского виділу правничого, наколи правительство не вдоволить їх народним домаганям. На тім вічу ухвалено резолюцию, в котрій висловлено, що полудневі Славяни не противні оправданим домаганям культурним инших пародів, але домагають ся з свого боку словіньских народних шкіл в Триєсті, словіньских середних і заводових шкіл і словіньского університету.

Новинки.

Львів, дня 22 червня 1910.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ветеринарів повітових: Зенона Юрого з Жовкви до Щакової; Мар. Стровского з Косова до Рави рускої; Ром. Альбрехта зі Львова до Косова і Волод. Петрашку із Щакової до Львова.

† **Станислав Мадейский,** бувший міністер просьвіти в кабінеті кн. Віндішґреца, помер дня 19 червня в Люсінґранде (місто на острові Люсін в кварнерскім заливі коло Істриї) в 69 р. житя. Покійник був первістно нотарем, в 1870 р. був покликаний до гал. департаменту Міністерства справедливости а 1886 р. став професором правничого виділу краківского університету. Від 1899 був членом палати панів. Тіло покійника привезуть до Кракова, де завтра, в четвер, відбуде ся похорон.

— **Виміна паперових 20-коронівок.** З днем 30 червня 1910 тратять цілковито вартість паперові банкноти 20-коронові, червоної краски, видані в р. 1900. Пригадуючи сей реченець, просимо наших читачів звернути на сю обставину увагу особливо наших селян, котрі люблять иноді держати гроші „в скрини" і з нагоди ріжних перемін нераз вже потерпіли значнїйші страти. Банкноти можна виміняти в урядах податкових.

— **Зарядженя против холєри.** З Підволочиск доносять: Поки що нема тут до занотованя ніякого дальшого случаю занедужаня на холеру азийску а лікарі кажуть, що до 10 днів дасть ся остаточно сконстатувати, чи холеру занесено на наш ґрунт чи ні. По тутешних жителях не видко того занепокоєня яке настало було в першій хвили. Троє дітий помершої Пульсової Альма, Елєнора і Вальдемар, позістають все ще під лікарским дозором в тутешнім готели Вайґлєра. Карантану для приїзжих з Росиї заведено від вчера. Вже при ранїшнім поїзді, котрий приходить тут з Росиї о 9·10 год., лікар др. Давид десінфекционував основно всїх подорожних і їх пакунки. До помочи лікареви додано 2 робітників.

— **III Загальні збори** Краєвого Союза господарско-молочарского стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою в Стрию, відбудуть ся дня 29 червня 1910 в середу (лат. Петра і Павла) о годині 10 рано у великій сали „Народного Дому" в Стрию з слідуючим дневним порядком: 1) Отворенє зборів. — 2) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. — 3) Звіт управи з діяльности і рахунків за рік 1909. — 4) Звіт ревізийної комісиї з внесенєм на уділенє абсолюториї управі і надзираючій Раді з діяльности і рахунків за 1909 рік. — 5) Розділ чистого зиску. — 6) Внесеня членів. — Замкненє рахункове за 1909 р. є виложене в льокали стоваришеня до перегляду членів § 59 статута. На случай браку вимаганого статутом комплету, відбудуть ся другі загальні збори о год. 11 рано того самого дня, в тім самім льокали і з тим самим дневним порядком, без огляду на число присутних членів.

Молочарскі спілки і инші стоваришеня голосують на загальних зборах через своїх повновласників — в тій цїли мають на загальних зборах виказатись повновластию даного стоваришеня. Для членів леґітимациєю є уділова книжочка. — Від Надзираючої Ради: Др. Іл. Бачиньский, голова. о. Микола Матковский, секретар.

— **При виборах до Ради пов. в Чорткові,** які відбули ся дня 17 червня с. р. увійшли до Ради з Русинів отсї члени: др. Авг. Горбачевский, адвокат в Чорткові; судия Евстахій Юрчиньский, о. Михайло Медвецкий, о. Петро Павлюк, Павло Дражньовский, Петро Яцїньчук, Гр. Голяк, Семен Голодрига, Амброжий Пахолків, Михайло Боднарчук, Семань Чорній і Йосиф Колодій — всїх разом 12 членів.

— **З Теребовлі.** Надзвичайні загальні збори філиї тов. „Сільский Господар" в Теребовли відбудуть сяві второк дня 28 червня с. р. о годині 2 по полудни в салї Читальнї. Між иншими справами виклад господарский проф. Сидоряка з Тернополя: „Про штучні навози і їх ужитє в господарстві". Всїх членів просить ся о участь, нечлени перед зборами можуть ся вписати. — Виділ.

— **З Надвірної.** Заходом місцевої Філиї руского Товариства педаґоґічного, відкриває ся в Надвірній на час шкільних ферий, себ-то від 15 липня до 30 серпня, курс підготовляючий до середних шкіл. Позаяк Надвірнянщина і досї посилає до середних шкіл соромно мале число дітий, проте відкликуємо ся до сьвідомійших одиниць Надвірнянщини особливо сьвященників і учителів, аби наше селяньство поучили і подбали о се, аби як найбільше число кандидатів на сей курс зголо-

---

жартах старого Парізота, на що Цезар відповів:

— Така вже вдача батька, але він в дійсности дуже тебе любить.

Пригадала єму також історию з корчиком рожи, яку єму була вже описала в листі. То їх тронуло.

— Но — сказав Цезар, встаючи з крісла — пора мені вже вертати до касарні.

То кажучи, зложив сердечний поцілунок на чолї Марцельки. А тоді она спитала несьміло:

— Чи в ніякий спосіб не можна би побачити ся з ним перед неділею?

— Ні, не можна. Пійдемо там разом.

— А чи та рана велика?

— Я єї не бачив, Малинко... Не може бути надто велика, коли ті відломки з остроги не могли перейти через неї, аж лікар мусів робити більший отвір в голові...

— Як то з остроги? — шепнула Марцелька блїднїючи. — Отже то був удар острогою?

— І дуже сильний, як кажуть.

— Отже... отже, то котрийсь з товаришів его ударив?

— Не знати, чи товариш, але без сумніву кавалерист!

Настало мовчанє. Цезар спустив очи, ждучи як виновник на питанє, котрого догадував ся на устах Марцельки. І питанє то справді прийшло.

— Чейже ти був з ним... в тій хвили?

— Так... то дуже імовірне... Але я нічого не памятаю...

— І не наткнено ся на слід — виновника?

— Ах, можу тобі заручити, що ротмістр Шепю робив все, що було в его силї, аби его вислідити...

— А... Фірмін не сказав нічого?

— Він також нічого не знає. Він каже, що то лиш припадок...

— А однако — скрикнула Марцелька в гнївнім порушеню — треба, аби доконче вислїджено того... того, що так справив нашого бідного Фірміна.

Сказала то не з бажаня мести, але єї честна душа не могла стерпіти несправедливости.

— Той, котрий то зробив, повинен бути покараний.

Але Цезар розчарував єї під тим взглядом і сказав з повагою:

— Спробуй же порозуміти, що то тяжко, коли сам ротмістр Шепю не міг нічого вислідити!... А вкінци... а остаточно... коби лиш Фірмін видобув ся з того!

І вже попрацав Марцельку і вийшов з головою сумно спущеною на груди, поручаючи любці, аби добре засунула за ним двері.

По его відході Марцелька довго ще молила ся, а відтак положила ся спати, однак дуже неспокійна.

На другий день обудило єї дуже вчасно дзвоненє в недалекій касарни. Однак не встала зараз і чула ся незвичайно утомленою. А при тім безнастанно роздумувала над тим, що сказав їй Цезар, а тайна вкриваюча цілу подію, видавалась їй ще темнїйшою ніж тоді, коли виїздила з Безі. Скоро лиш встала, підбігла до вікна, крізь яке показав ся їй величезний будинок шпиталю Гро-Кейлю.

— Треба — подумала — аби Фірмін зараз довідав ся, що я в Парижи.

І скоро написала картку:

„Мій добрий Фірміне! Я близько тебе, в готели де ль'Аркад. Родичі мають ся добре. Цезар був дуже добрий для мене. Що хочеш, аби тобі принести? Цілую тебе сердечно.

Твоя мала Марцелька".

Помимо порученя Цезара відважила ся вийти з готелю і віддала той лист дверникови шпиталю.

По полудни одержала таку відповідь:

„Ах, яка ти миленька, Малинко, що приїхала!... Я вже нераз о тім гадав... Нічого менї не треба; однако колиб можна було порозуміти ся з п. доктором, то я радо зїв би печеню з крілика, як то ти єї приладжуєш з яриною. Але чи то буде можливе?

Твій малий Фірмін".

Ціла дрожача Марцелька глядїла на того, котрий приніс їй той лист. Був то дозорець, приятель Цезара... Чи від него не можна би довідати ся чогось більше?

(Дальше буде).

сило ся. Зголошувати ся на руки судиї Осипа Чубатого. — Виділ.

— **Смерть у ваґонї.** Александер Недушиньский, старший інспектор зелїзниць, родом з Тарнова, помер нагло на удар серця їдучи в понедїлок по полудни поспішним поїздом із Станиславова до Львова. Покійник прожив 56 лїт і полишив жінку і 3 дїтий.

— **Торговельний курс в Самборі.** Дня 17 с. м. розпочав ся курс торговельний в Самборі, уладжений заходами і фондами тов. „Просьвіта“. Учасників зголосилось значнїйше число, а взяло участь в днях розпочатя 20. Науки удїляє учитель тов. „Просьвіта“ п. Литвинович і п. Антоняк, член заряду місцевої „Народної Торговлї“. Виділ філїяльний в Самборі додав виклади деяких предметів, як відомости з ветеринарії 6 годин, історії 5 годин, господарства 9 годин, калїґрафії 6 годин, про визначнїйших письменників 3—4 годин і правні приписи 3 години. До сих викладів упрошено пп. дра Лопатиньского, Федоровича, Жеребецкого, Воляньского, Бойцуна і Ґериновича. Наука відбуваєсь у винайменім сали людової кухнї денно 8 годин, а учасники одержали даровий обід і спідане. Торжественне закінчене курсу означено на день 7 липня. В тім дни відбуде ся іспит в присутности делеґатів читалень „Просьвіти“, відтак учасники одержать сьвідоцтва.

— **Ще про катастрофу у Львові.** В домі Менкеса при ул. Божничій, котрий завалив ся, згинуло всего семеро людий, а то: Абіш Ваґ, фактор, лїт 62; Сара Ґольдберґ, жінка Ваґа, лїт 40; Ігн. Ваґ, 17-лїтний син попередних; Зайде Вадель, кравець; Ганя Букарска, лїт 32, жінка робітника з Росиї; Берко Букарский, 9-лїтний син Букарских і Шая, півторалїтна донечка Букарских. Ранених було загалом 30 осіб. В кількох комнатах фронтових, котрі позістали неушкоджені а лиш вхід до них був неможливий задля того, що завалив ся коритар, знаходили ся множество всілякої знадоби і ломотя. Сторожа пожарна все то або викидала через вікна на улицю або спускала шнурами. Предмети ті складано на сусїдних улицях, де їх через цілу ніч пильнували властителї при помочи поліциї.

Якаж була поправдї причина, що дім завалив ся і хто завинив катастрофу, котра тілько нещасливих жертв пожерла? Комісия зложена з техників орекла, що безпосередною причиною катастрофи було завалене ся стіни в партері, прилягаючій від коритаря до кухнї ресторатора. Стїна тота мала від сторони кухнї зовсїм спорохнявілу цеглу. Отже половина стїни, якраз тота, на котрій опирали ся бальки суфітів, пукла оногди досьвіта вздовж і половина єї звалила ся на підлогу в кухни. Бальки суфітові не маючи вже на чім оперти ся звалили ся також, а що горішні вязаня мали спорохнявілі бальки, то стеля партерова потягнула їх також за собою.

Властитель дому Самуїл Менкес, котрий має ще одну каменицю, щез був десь і не показував ся через довший час. На основі вислїду доходжень комісийних розведено против Менкеса слїдство о злочин з § 335 зак. кар. якого допустив ся в той спосіб, що знаючи о грозячій небезпечности занедбав средств осторожности. Менкеса арештовано вчера в полудне. Крім процесу карного буде мав Менкес цїлий ряд цивільних процесів зі сторони льокаторів о шкоди, які потерпіли родини тих, що погибли підчас катастрофи і тих, котрих покалїчило. Претенсиї ті обчисляють на кілька сот тисяч корон.

Але й не без вини тут і львівский маґістрат а іменно ті панове, до котрих належить допильновувати порядків в містї і руху будівельного та безпечности здоровля і житя людского. Не без рациї обрушила ся тепер часть польскої праси на львівский маґістрат і міску раду громадску, а „Gaz. Narod.“ схарактеризувала як не може бути красше і вірнїйше господарку маґістрату, в котрім, делїкатно сказавши, запанувала протекцийна система.

Коли то правда, що розповідає Менкес, то по правдї повинен львівский маґістрат і єго уряд будівничий відповідати за цїлу катастрофу і заплатити відшкодоване. Менкес розповідає (у „Wiek-у Now-im“) що ще в січни подав до маґістрату пляни відреставрованя камениці. Два рази розслїджував ситуацию на місци інжинїр маґістрату Воляньский, котрий зовсїм не говорив о тім, що треба дельожувати, лиш відкинув пляни і дав єму свого товариша, щоби аж той зробив „добрий“ плян. (Аґа!) Менкес послухав єго; плян зроблений товаришем пана інжинїра маґістратского показав ся добрим а в пятницю доручено єму якраз затверджене міским урядом будівничим, при чім анї слова не сказано о потребі дельожованя. Коли в неділю по полудни зарисувала ся стїна, згодив ся з підмайстром Рабаком, що прийде о 8 год. вечером „підшпрайцувати“ (підперти) стїну, але той не прийшов а в ночи настала катастрофа.

— **Месть дорожкарів.** З Проскурова (четверта стация зелїзнича за Підволочисками на российскім Поділю) доносять: Сими днями отворено тут рух самоїздовий, сполучаючий сю місцевість з Каменцем Подільским. Директора автомобільного товариства з Парижа, котрий приїхав до Проскурова в цїли отвореня тої лїнії, позбавили дорожкарі житя в той спосіб, що підсунули єму затроєні страви. В той спосіб хотїли они зімстити ся за то, що позбавлено їх зарібку. Пятьох дорожкарів арештовано.

— **Репертуар руско - народного театру в Теребовли** під дирекциєю Йосифа Стадника. (Саля „Руской Читальнї“).

В четвер, дня 23 с. р. „Надїя“, рибацка драма в 4 дїях Ґаврманса.

— Початок 7½ вечером. — Лише 10 вистав.

Білети продає на всї тоті вистави торговля п. Вацика а вечером від 6 години каса театру.

Телеґрами.

Відень 22 червня. Підчас дальшої дебати буджетової промавляв нинї перший п. мінїстер фінансів др. Білиньский і зазначив, що уложений первістний недобір 40 мілїонів збільшив ся на 70 мілїонів, так, як то мінїстер заповів ще минулого року.

Будапешт 22 червня. В Топольчи сильний град наробив величезної шкоди у виноградниках. З кількох місцевостий доносять про великі зливи; внаслїдок повени завалило ся кілька домів.

Будапешт 22 червня. В Кезди Вашаргелї і Альшо Кубін впали снїги. Гори покриті снїгом. Теплота обнизила ся до +2 степенів.

Софія 22 червня. Король і королева виїхали вчера вечером до Парижа в супроводі мінїстра Малїнова і инших членів кабінету.

Цїна збіжа У Львові.

дня 17-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	10·10	до	10·30
Жито	6·80	„	7·—
Овес	7·10	„	7·30
Ячмінь пашний . .	6·30	„	6·50
Ячмінь броварний . .	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	—·—	„	—·—
Конюшина біла . .	—·—	„	—·—
Конюшина шведска . .	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**. **8·40**, 7·27, 10·10 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**. **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.